

NÁVOD / INSTRUCTION **SH48052 Seafire Mk. III** **"Last Fights Over Pacific"**

1/48

CZ - Historie

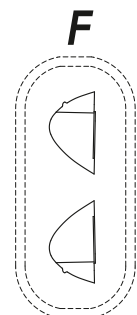
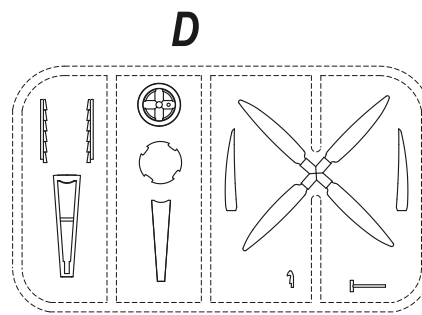
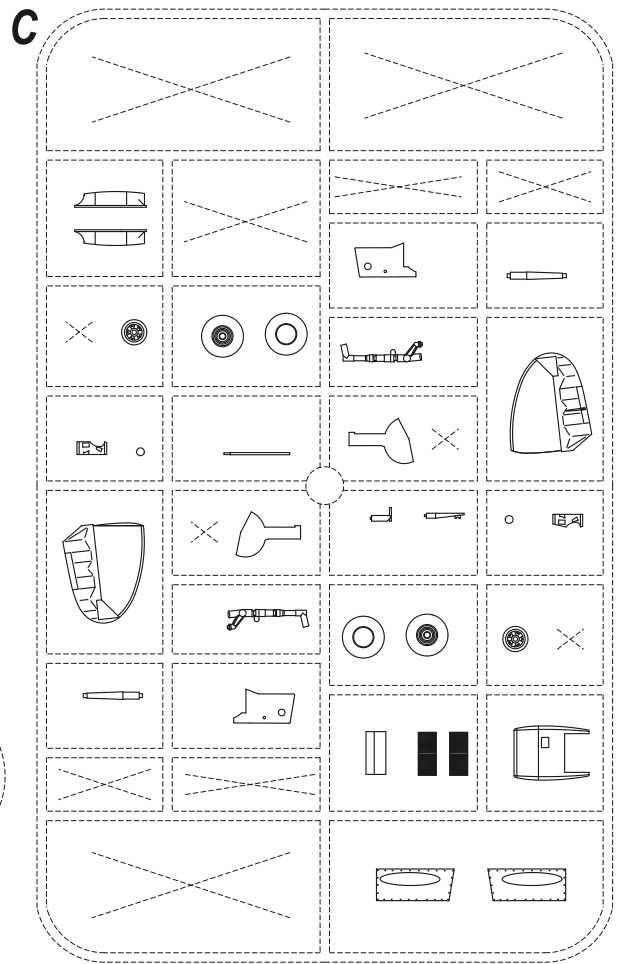
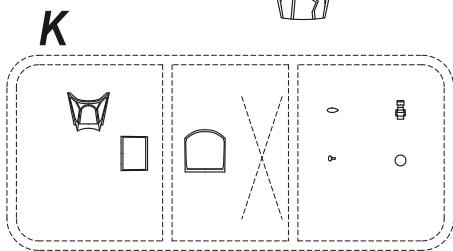
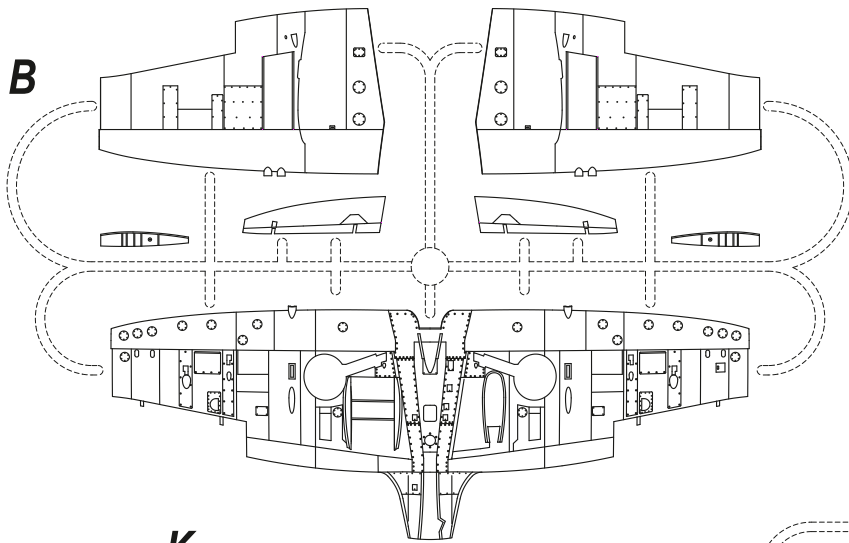
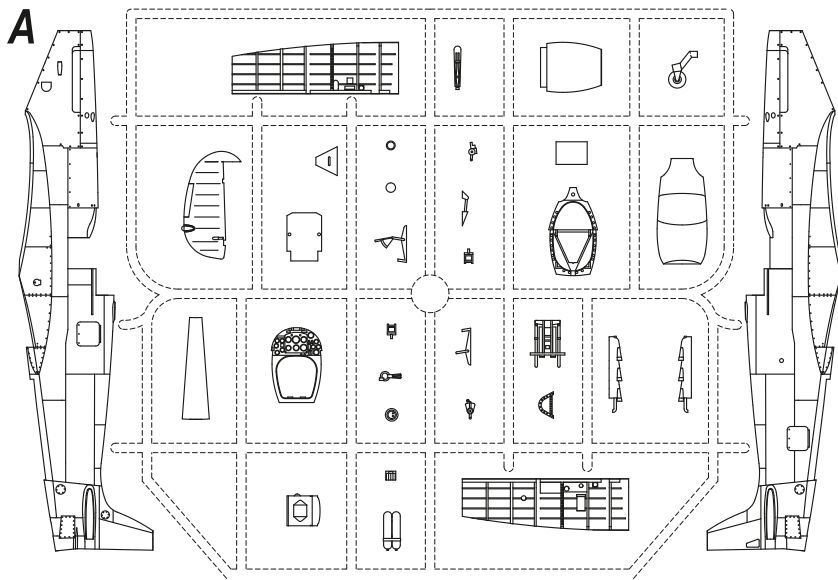
Na přelomu let 1939 a 1940 chtěla Admiralita objednat námořní verzi Spitfiru se sklopnými křídly. Projekt Supermarine Type 338 počítal s motorem Griffon, křídla se měla skládat podél trupu. Objednávka na 50 kusů byla zrušena, Velká Británie v té době potřebovala hlavně Spitfiry Mk.I. Námořní piloti se dočkali Seafiru (jak byla navalizovaná verze Spitfiru nazvána) se sklopným křídlem až mnohem později. Seafiry a Hooked Spitfiry používalo Royal Navy již od začátku roku 1942, ale všechny verze měli pevné křídlo. To omezovalo jejich službu na letadlových lodích. Na jaře 1942 zahájila vývoj sklopného křídla firma GAL, ve spolupráci s firmou Supermarine. Jako prototyp byl použit Seafire Mk.II sériového čísla MA970. 9. listopadu 1943 vzlétl poprvé se sklopným křídlem. Toto křídlo bylo schváleno pro sériovou výrobu. Letouny s novým křídlem byly vyráběny pod označením Supermarine Type 358 Seafire Mk.III u firem Westland a Cunliffe-Oven. Nejprve byla vyráběna verze Seafire F. Mk.III, další byly dokončovány jako LF. Mk.III s motory dávajícími nejvyšší výkon v nižších výškách. Malá část strojů byla postavena ve verzi FR.M.III. Tato stíhací-průzkumná verze byla vybavena dvěma kamerami F.24 za kabinou pilota. Seafiry Mk.III se dostaly k prvoliniovým jednotkám v listopadu 1943. Bojovaly v Norsku, Středomoří i v Tichomoří. Rozsáhlá byla i jejich služba u druholiniových squadron. Po válce je kromě Velké Británie používalo Francouzské námořnictvo a letectvo Irsku. Seafire Mk.III byl nejlepší námořní stíhačkou britské konstrukce, která zasáhla do druhé světové války.

Technická data: rozpětí: 11,23 m, délka: 9,21 m, max. rychlost /u mořské hladiny: 533 km/h, v 1830 m: 560 km/h, výstup do 1525 m: 1,9 min., dolet 825 km, praktický dostup: 7 315 m

EN - History

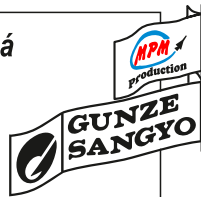
In the break of 1939 and 1940 Admiralty decided to order naval version of Spitfire that should feature folding wings. Supermarine Type 338 Project was to be powered by Griffon engine and the wings should fold up along the fuselage. The order for 50 aircraft was cancelled since Great Britain hardly needed every Spitfire Mk.I. Naval pilots finally received their Seafires (code name for the naval version of Spitfire) with folding wings much later. Royal Navy used both Seafires and Hooked Spitfires since the beginning of 1942 but all these aircraft had solid wing and therefore this feature limited their use aboard aircraft carriers. In spring 1942 begun the development of the folding wing mechanism by GAL Company together with Supermarine. The test bed for the latter was chosen Seafire Mk.II of serial number MA970. It took off for the first time on November 9, 1943 with folding mechanism already installed. This wing with its folding mechanism was approved for series production. The aircraft with the latter were produced by Westland and Cunliffe-Oven companies under designation Supermarine Type 358 Seafire Mk.III. Initially the production started with Seafire F. Mk.III and subsequent versions were designated as LF. Mk.III and were powered by engine tuned for high performance in lower altitudes. FR. Mk.III was produced in small series. This fighter-reconnaissance version was equipped with two F.24 cameras located behind the cockpit. Seafire Mk.III were assigned to combat units in November 1943. They fought over Norway, Mediterranean and Pacific theatres. Also their service with back up units was admirable. The post war users except Great Britain were France and Ireland. Seafire Mk.III was the best naval fighter of British design to enter the WWII.

Technical Data: Wingspan: 11.23 m, Length: 9.21 m, Max. Speed at Sea level: 533 kmh, at 1830 m: 560 kmh, Climb to 1525 m: 1.9 min, Range: 825 km, Service Ceiling: 7 315 m

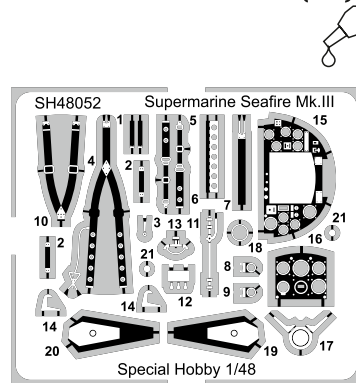

H2 / C2
H12 / C33
H18 / C28
H27 / C44
H32 / C40
H71 / C21
H76 / C61
H77 / C137
H78 / C38
H333/C333
C364
C368

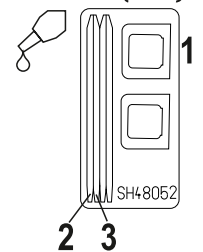
Gloss Black / Lesklá černá
Matt Black / Matná černá
Steel / Ocel
Tan / Plátno
Field Grey / Polní šedá
Mid Stone / Písková
Burnt Iron / Opálený kov
Tire Black / Černá na pneumatiky
Olive Drab / Nevírazná olivová
Extra Dark Sea Grey / Extra tm. mořská šedá
Grey Green / Šedozelená
Sky / Nebeská

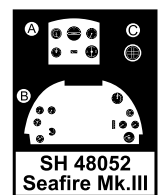
PHOTOETCHED PARTS (PP)

MASK (MP)

FILM PARTS (FP)

Možnost volby
Optional
Nach belieben
Option

Oddělit
Cut with knife
Mit Messer schneiden
Couper au couteau

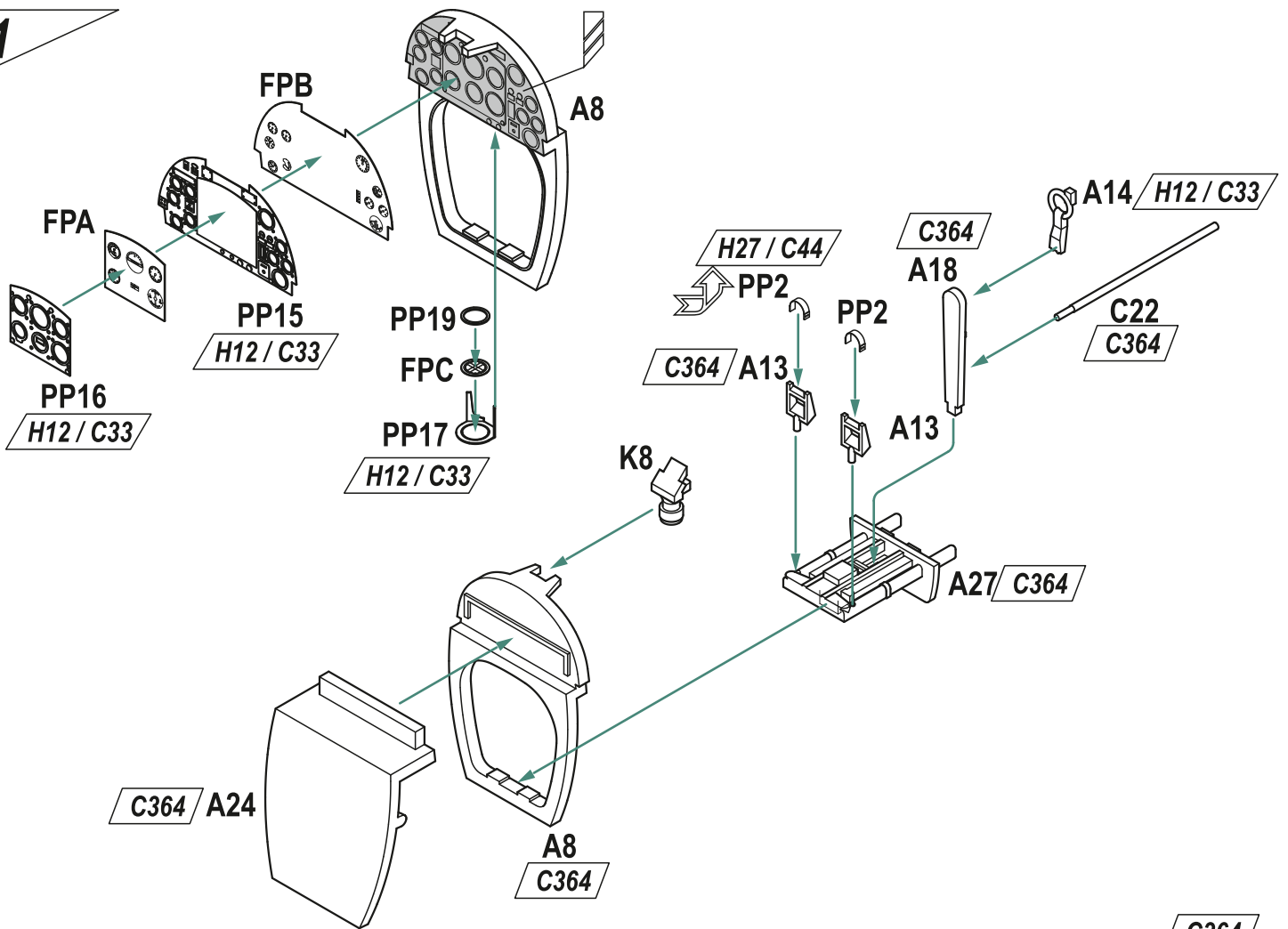
Ohnout
Bend
Biegen
Courber

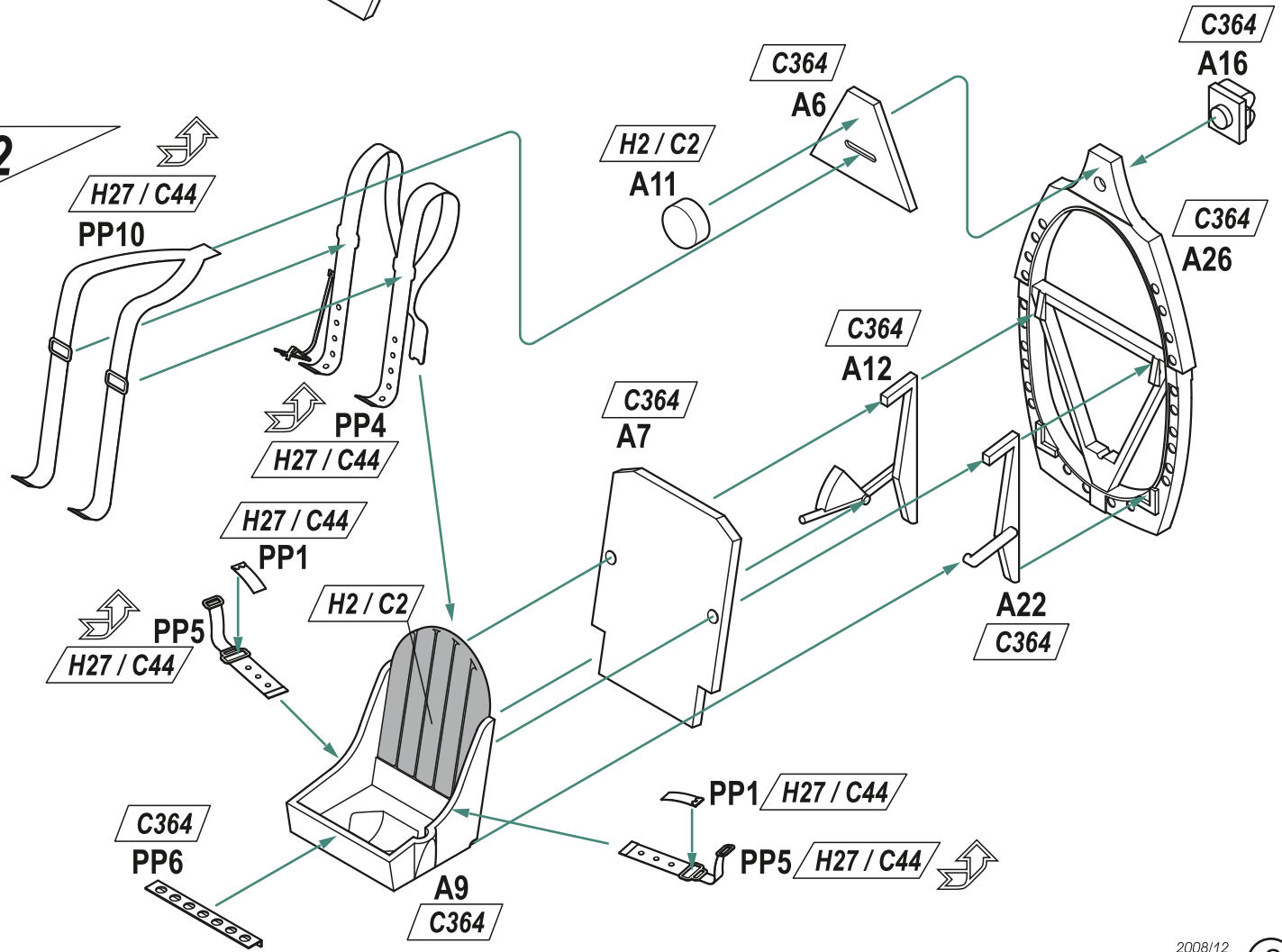
Lepidlo na kov
Glue for metal
Metallkleber
Colle a metal

1

2

3

C364

A17

A29

C364

H12 / C33 / A10

H12 / C33 / PP3

H12 / C33 / A23

MP2

PP12

A15

C364

A3

H12 / C33

A19

STEP1

4

A2

A28

C364

PP7

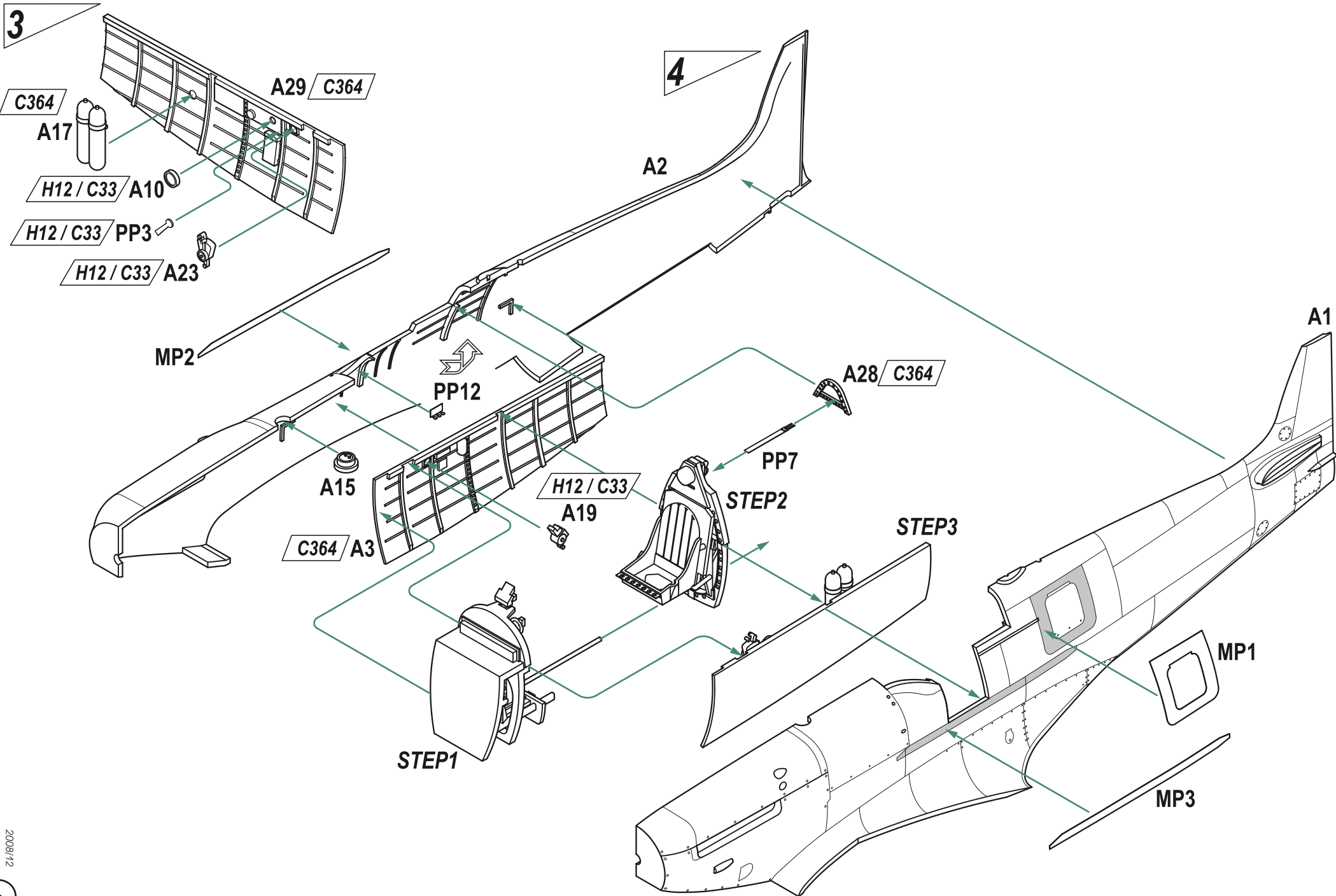
STEP2

STEP3

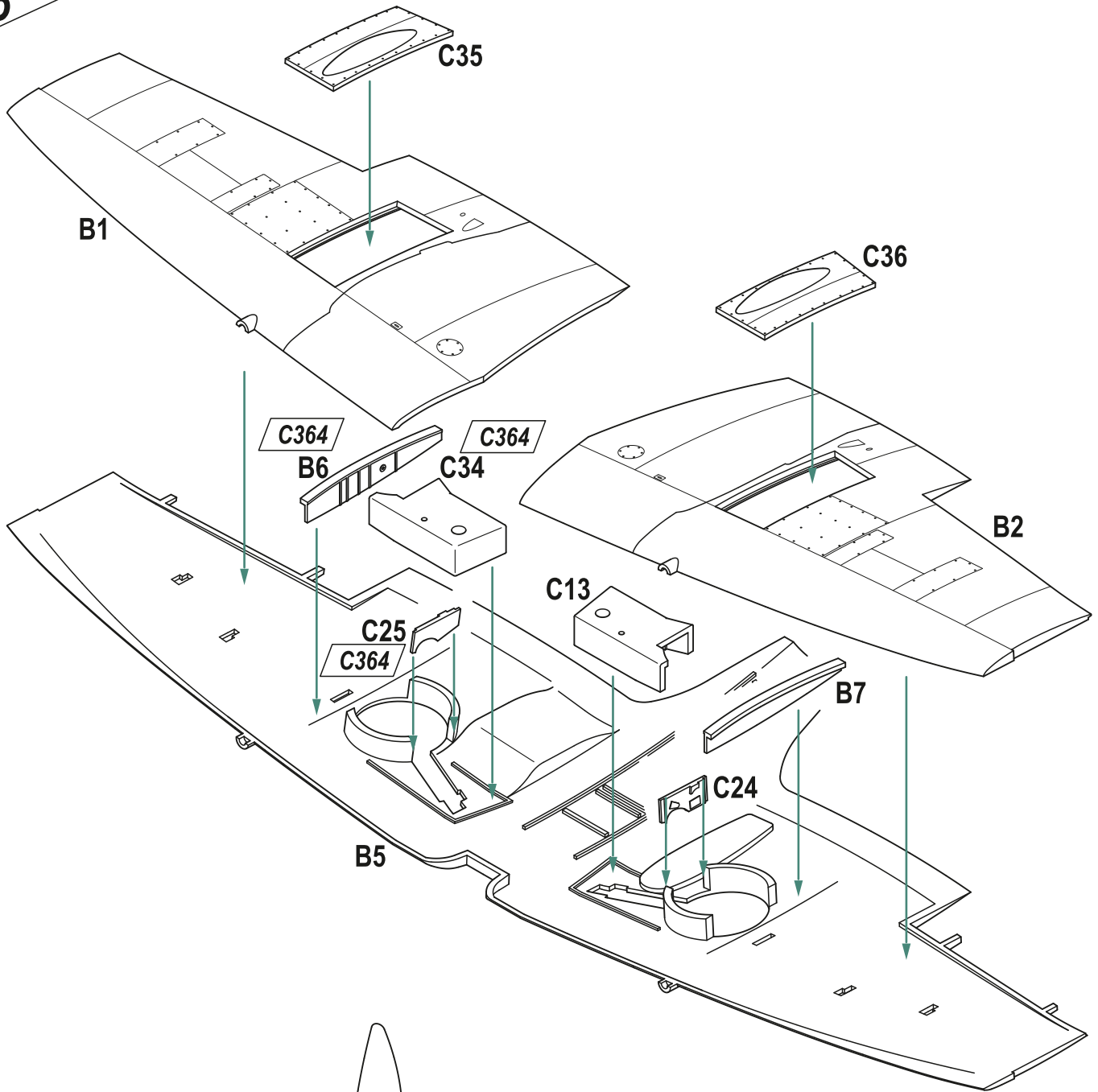
MP1

MP3

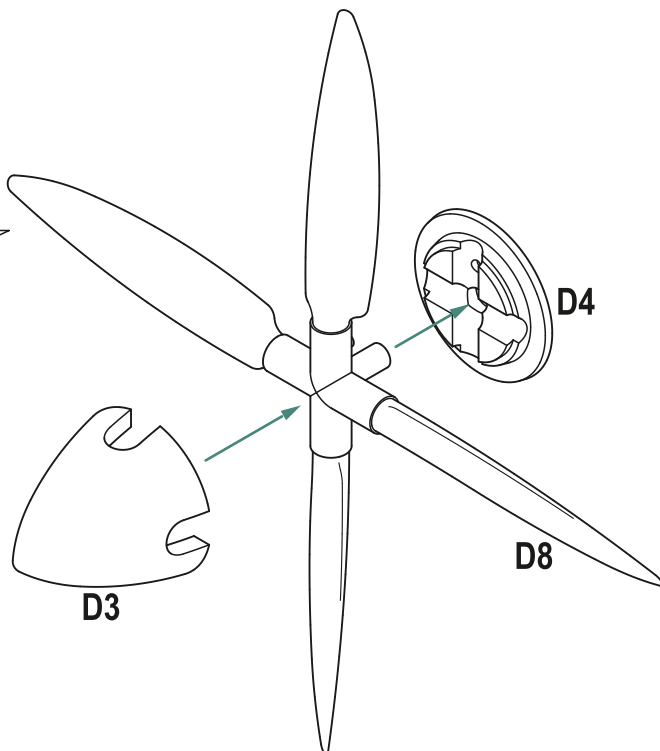
A1

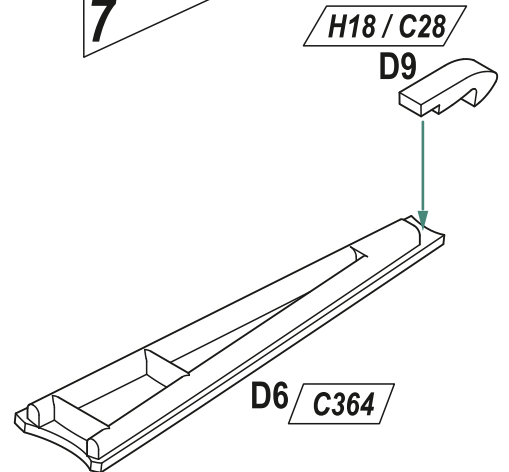
5

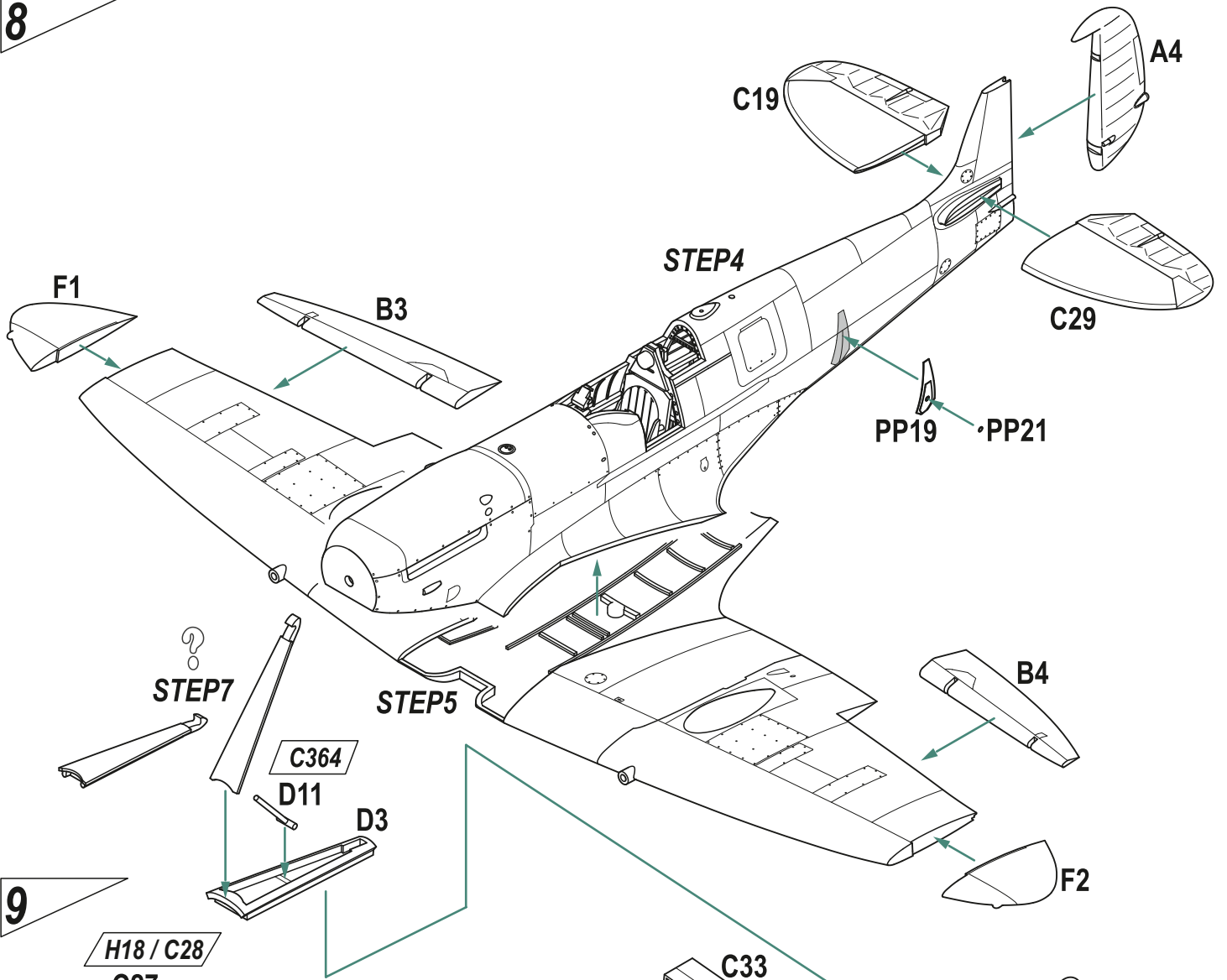
6

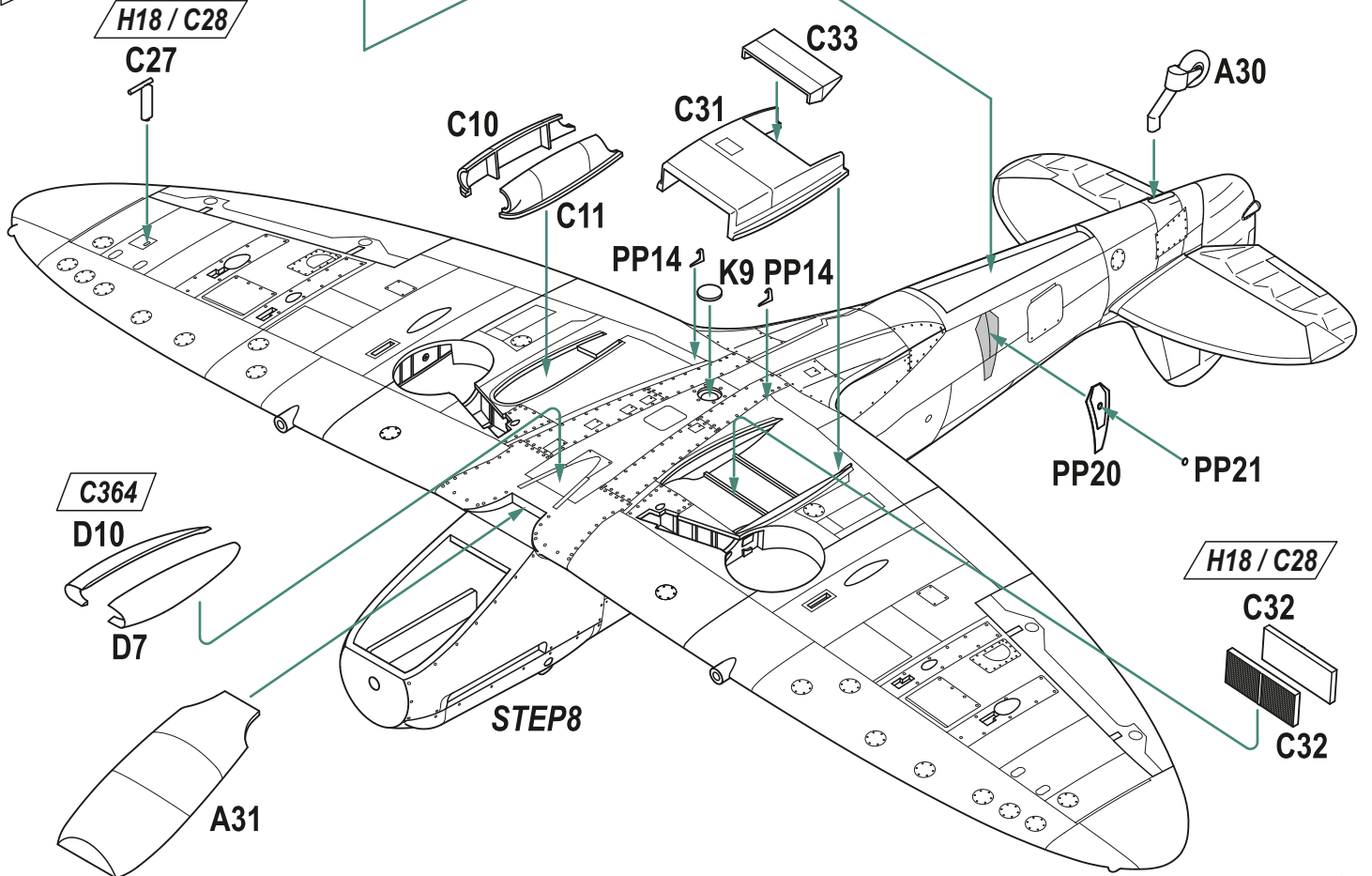
7

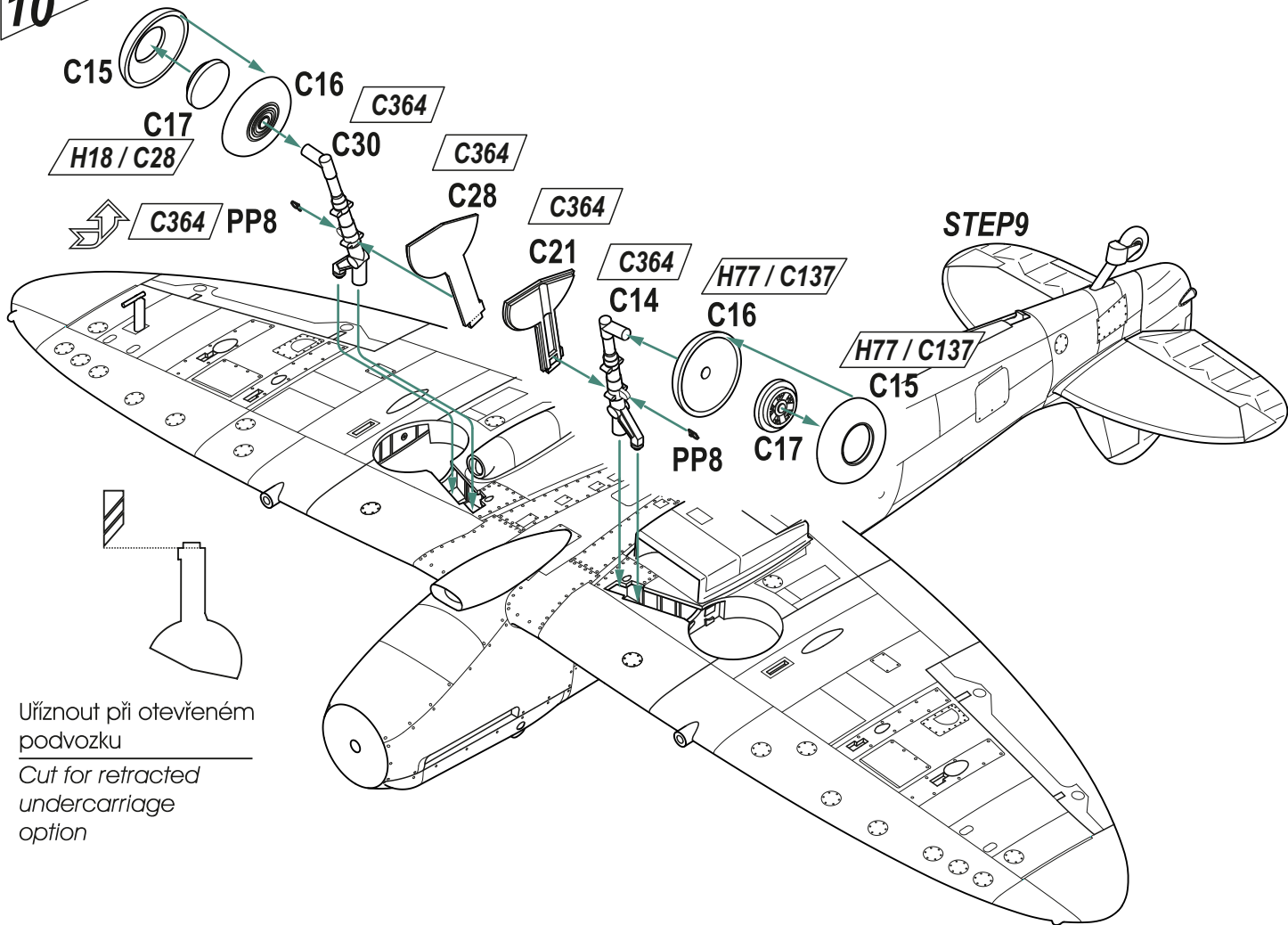
8

9

10

Uříznout při otevřeném podvozku
 Cut for retracted undercarriage option

11

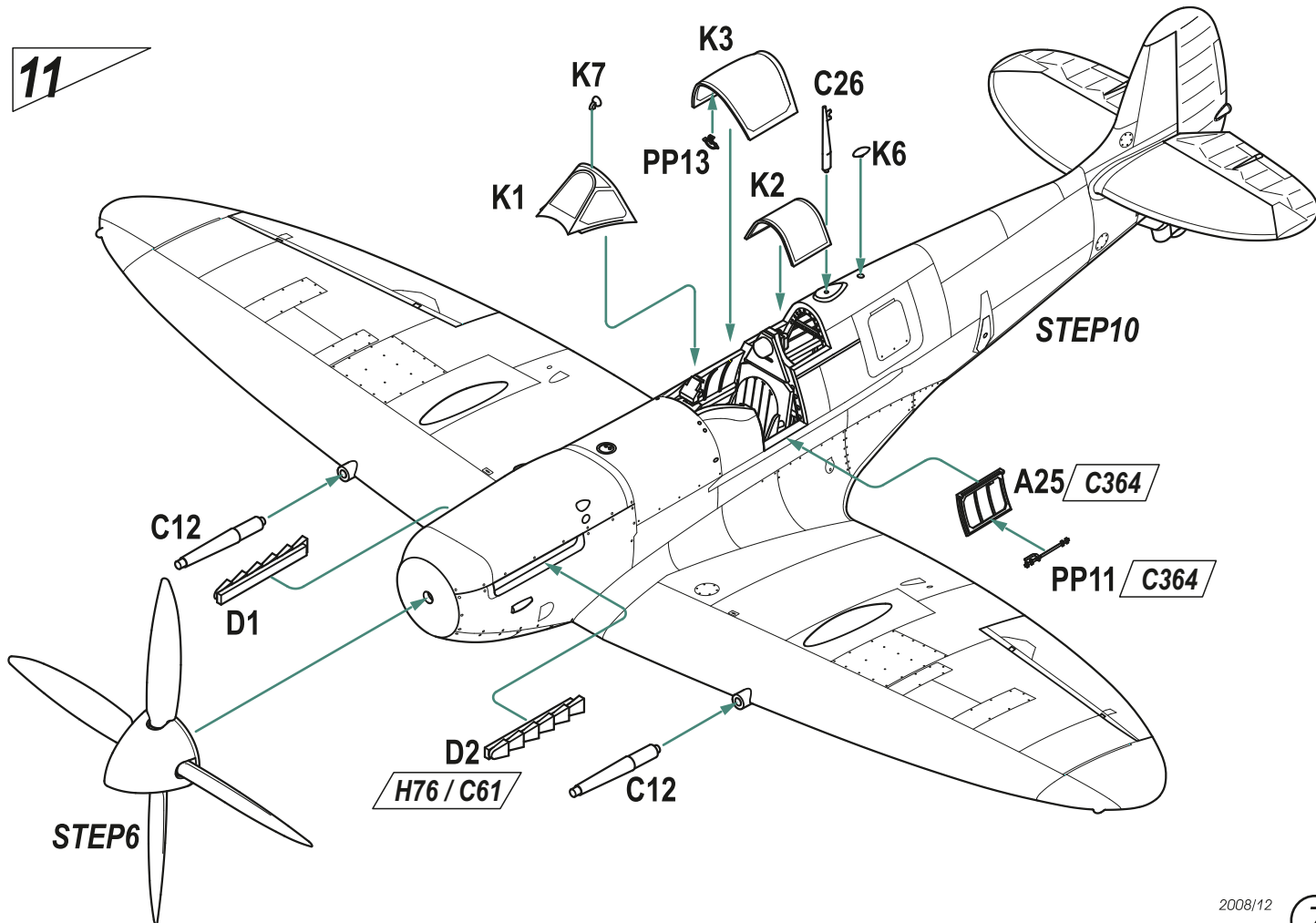
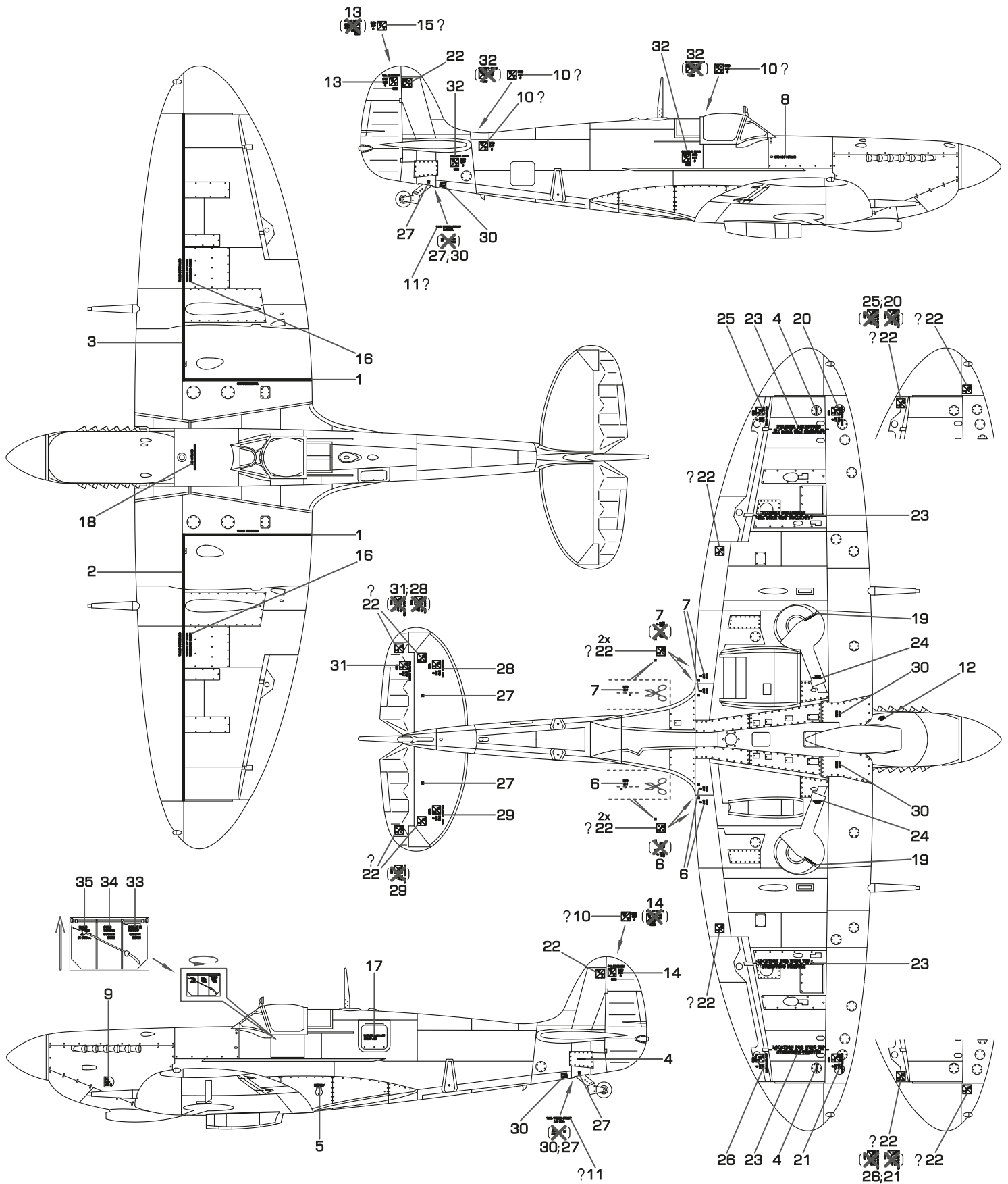

SCHÉMA POUŽITÍ POPISEK Seafire

Popisky na letadlech sloužili k orientaci techniků a během několikaleté výroby se částečně měnily. Po opravách nebyly popisky obnovovány. Toto schéma ukazuje nejběžnější rozmístění.

Seafire STENCILS APPLICATION

The stencils served as quick guide for technicians but during the long production they were changed partially. When the aircraft was repaired the stencils were not. This plan shows the most common placement.

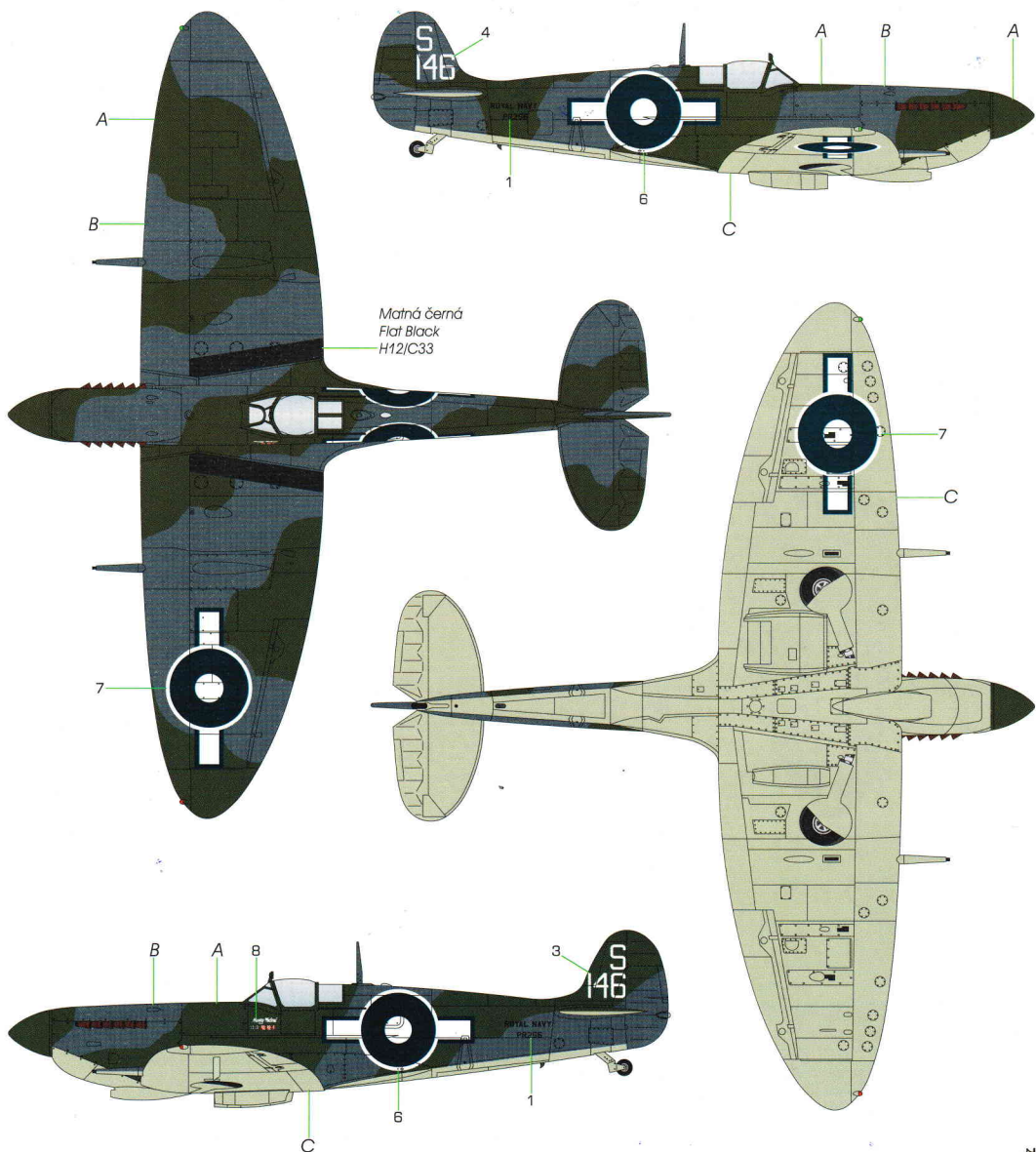

? = Volitelné popisky.
 ? = Optional stencils

Seafire LF Mk.III, PR256, S-146, pilot Sub./Lt. Richard H. Reynolds, DSC, RNVR, 894. Sqn, FAA, HMS Indefatigable, moře u ostrovů Sakšima Gunto, duben 1945. 1. dubna 1945 R.H. Reynolds v Seafiru S/146, při hlídce nad operačním svazem Task Force 57, poškodil A6M5 Zeke. S poškozeným strojem japonský pilot umyslně zasáhl HMS Indefatigable. V dalším souboji při této hlídce sestřelil R.H. Reynolds další dva A6M5 Zeke. Celkem dosáhl 3 sestřelů samostatně a 3 ve spolupráci.

Seafire LF Mk.III, PR256, S-146, pilot Sub./Lt. Richard H. Reynolds, DSC, RNVR, FAA 894 Squadron, HMS Indefatigable, Sakšima Gunto Islands area, April 1945. On April 1, 1945 R.H. Reynolds in the cockpit of Seafire S/146 during the CAP over Task Force 57 damaged A6M5 Zeke. Japanese pilot in purpose crashed the damaged machine into HMS Indefatigable. During the following combat as a part of this CAP R.H. Reynolds shot down another two A6M5 Zekes. His score ended up on 3 solo victories and 3 shared.

CAM. A

Matná černá
Flat Black
H12/C33

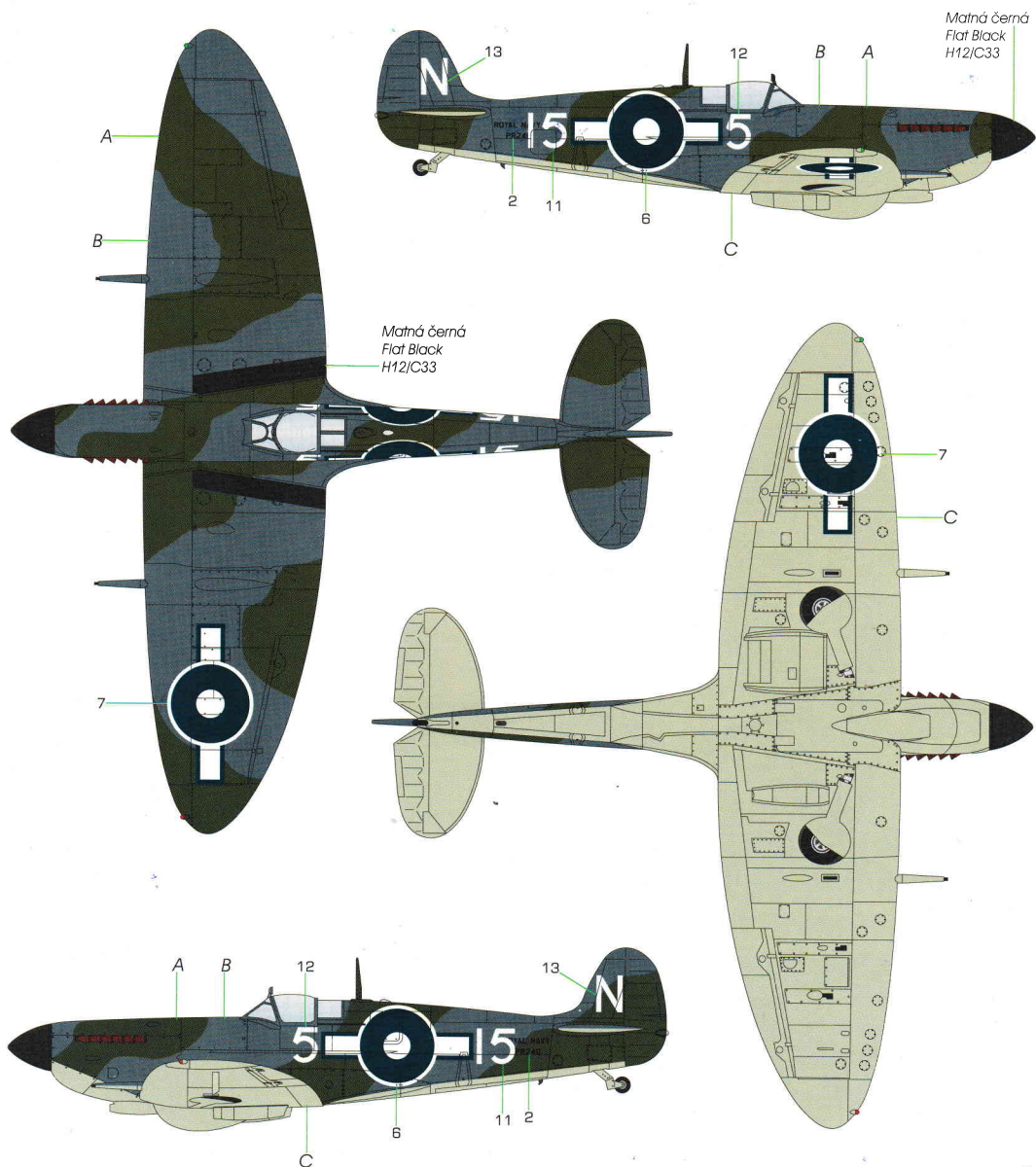
A Tmavá břidlicová šedá
Dark Slate Grey
H78/C38 50%
H32/C40 50%

B Extra tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
H333/C333

C Nebeská modrá
Sky
C368

CAM. B

Matná černá
Flat Black
H12/C33

Matná černá
Flat Black
H12/C33

A

Tmavá břidlicová šedá
Dark Slate Grey
H78/C38 50%
H32/C40 50%

B

Extra tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
H333/C333

C

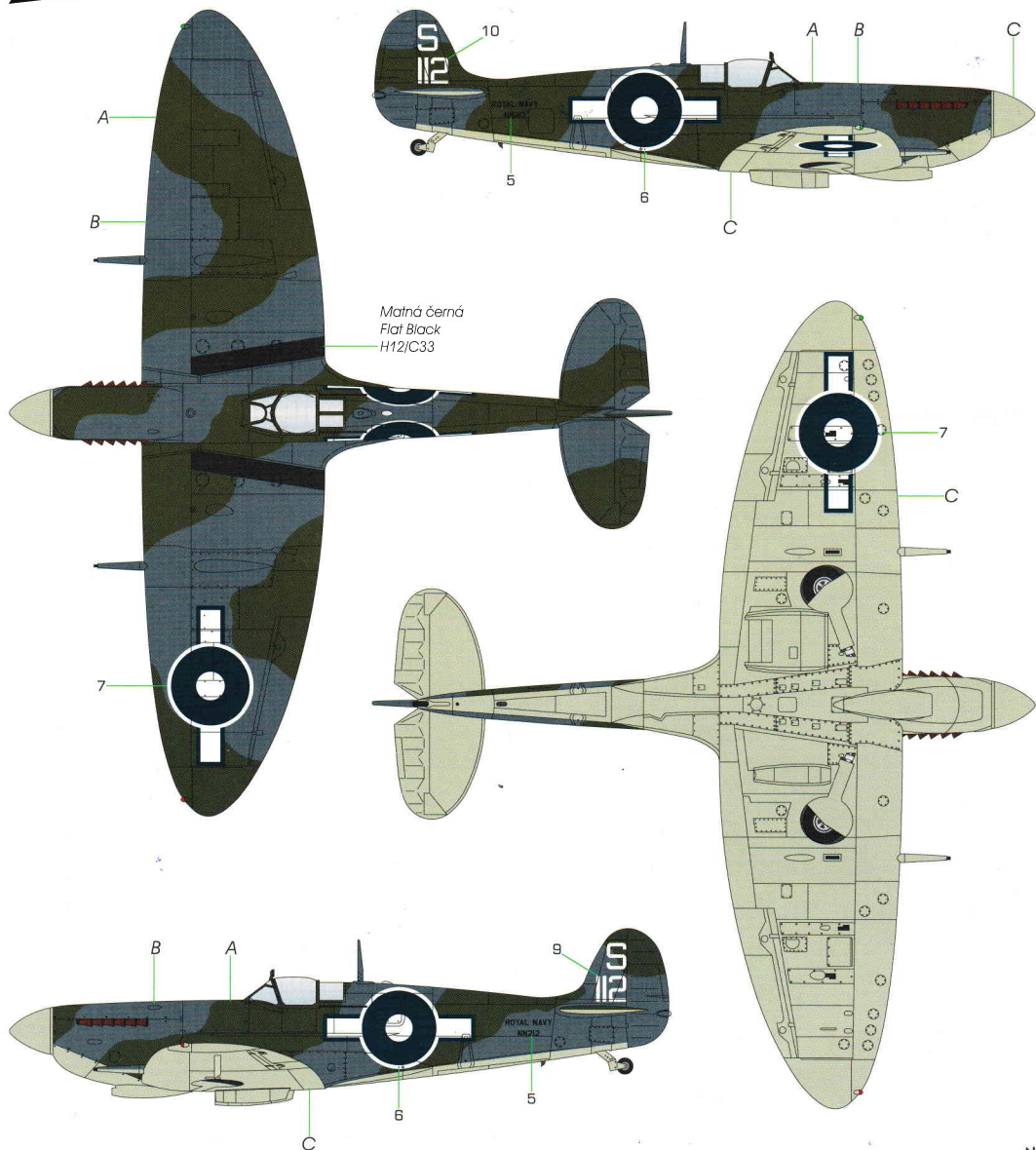
Nebeská modrá
Sky
C368

Seafire LF Mk.III, NN212, S-112, pilot Sub./Lt. G. J. Murphy, 887. Sqn. FAA, HMS Indefatigable, moře 400 mil od Tokia, srpen 1945. 15. srpna 1945 brzy ráno doprovázely Seafire Mk.III 887. a 894. Sqn. bombardéry Avenger 820.Sqn FAA při útoku na cíle v Japonsku. Odrazily útok japonských stíhaček a při ztrátě jednoho Seafiru Mk.III a jeho pilota (Sub./Lt. F. Hockley padl do zajetí a byl popraven) dosáhly osmi jistých a jednoho pravděpodobného sestřelu. Byl to poslední boj stíhačů FAA ve druhé světové válce. Japonsko v poledne 15.8. vyhlásilo kapitulaci. Sub./Lt. G. J. Murphy v tomto boji sestřelil dva stroje A6M5 Zeke.

Seafire LF Mk.III, NN212, S-112, pilot Sub./Lt. G. J. Murphy, FAA 887 Squadron, HMS Indefatigable, at sea 400 miles from Tokyo, August 1945. Early morning on August 15, 1945 887 and 894 Squadrons' Seafire Mk.IIIs provided escort for FAA 820 Squadron Avenger bombers during their attacks on Japanese mainland targets. The fighters drove off the Japanese fighters for the loss of one Seafire Mk.III (Sub./Lt. F. Hockley was taken POW and later executed) and with 8 confirmed and one probable shot downs. This was the last FAA fighters combat mission in World War 2. In the noon of August 15 Japan surrendered. Sub./Lt. G. J. Murphy shot down two A6M5 Zekes during this combat mission.

CAM. C

Matná černá
Flat Black
H12/C33

A
Tmavá břidlicová šedá
Dark Slate Grey
H78/C38 50%
H32/C40 50%

B
Extra tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
H333/C333

C
Nebeská modrá
Sky
C368

